

Sobota 1. 4. 2017, 19:30, Krefeld, Nemecko

„Ak Ja svedčím sám o Sebe, Moje svedectvo nie je pravdivé. Je iný, kto svedčí o Mne, a viem, že je to pravdivé svedectvo, ktoré svedčí o Mne. Vy ste boli poslali k Jánovi, a vydal pravde svedectvo. No Ja neprijíamam svedectva od človeka, ale to hovorím nato, aby ste vy boli zachránení. On bol sviecou, horiacou a svietiacou, a vy ste sa chceli na chvíľu pokochať v jeho svetle. Ale Ja mám väčšie svedectvo nad Jánovo, lebo skutky, ktoré mi dal Otec, aby som ich vykonal, samy tie skutky, ktoré Ja činím, svedčia o Mne, že ma poslal Otec. Ba aj sám Otec, ktorý ma poslal, vydal svedectvo o Mne. Ani ste nikdy nepočuli Jeho hlasu ani nevideli Jeho tvárnosti. A nemáte Jeho Slova zostávajúceho v sebe, lebo tomu, ktorého On poslal, vy neveríte. Veď spytuj(e)te Písma, lebo vy sa domnievate, že v nich máte večný život, a ony sú to, ktoré svedčia o Mne. Ale nechcete prísť ku Mne, aby ste mali život. Chvály od ľudí neprijíamam, ale som vás poznal, že lásky Božej nemáte v sebe. Ja som prišiel v mene Svojho Otca, a neprijímate ma; keby prišiel iný vo svojom vlastnom mene, toho prijmete. Ako vy môžete uveriť, ktorí prijímate chválu jedni od druhých a chvály od samého, jediného Boha nehľadáte?! Nedomnievajte sa, že Ja budem na vás žalovať u Otca; jesto, kto na vás žaluje, Mojžiš, v ktorom vy nádej skladáte. Lebo keby ste verili Mojžišovi, verili by ste Mne, lebo on písal o Mne. Ale ak neveríte jeho písmam, ako uveríte Mojim Slovám?“ [Jn 5:31-47]

Aj ja by som chcel všetkých veľmi srdečne privítať v drahom a svätom mene nášho Pána a Spasiteľa. Pán volá Svoj ľud von zo všetkých národov a jazykov. Máme mnoho čo povedať predovšetkým o poslednej ceste, ktorú sme uskutočnili pred dvoma týždňami na Kubu. Boh skutočne daroval milosť a mohli sme mať zhromaždenia v troch veľkých mestách. Ľudia prišli zďaleka a široka, aby počuli Božie Slovo. Brat Pacheco, ktorý hore prekladá, bol na ceste so mnou, spolu sme zvestovali to drahé a sväté Slovo a bolo pre nás vždy nanovo premáhajúce, že Boh Svoje Slovo tak obživuje. Po zhromaždeniach ste mohli vidieť, aká odozva nastala, čo Slovo vykonal v tých, ktorí Ho počuli. Tiež dnes máme návštevu z Kanady, z USA, z Južnej Afriky, z Angoly, Madagaskaru... Zoznam tých, ktorí sú dnes tu, a tých, ktorí zavolali, som žiaľ nechal v kancelárii.

Dnes a zajtra sú dva mimoriadne dni. Nezájdeme bližšie na to, čo sa deje v politike. V súčasnosti sa deje veľmi mnoho. Vidíme všade veľké nadpisy v súvislosti so 60. výročím podpisu Rímskych zmlúv. Všetko sa točí okolo toho. Môžeme tiež vidieť fotografie, kde je pápež uprostred všetkých 27 európskych lídrov.

Vidíme aj vývoj a nastolenie jednoty medzi protestantskou a rímskokatolíckou cirkvou. Avšak prečo a za akým účelom táto jednota? Náš Pán povedal: „*Otče ... Ja v nich a Ty vo Mne, aby boli dokonalí v jedno...*“ [Jn 17:23]. Nie politická alebo náboženská jednota, ale Boh v Kristu a Kristus v nás, tá nádej slávy [2Kor 5:19, Kol 1:27]. Škoda len, že si nespomenú na to, čo začalo ešte 150 rokov pred reformáciou. Nie pred 500, ale už pred 650 rokmi Boh použil Wycliffa v Anglicku, Jana Husa v Prahe, jedného muža v Rotterdame, ktorý ako prvý od rozštiepenia tu, v strednej Európe, publikoval grécku Bibliu. Po roku 1054 používali územia s gréckokatolíckou vládou grécky preklad Biblie a územie pod nadvládou Ríma používalo latinský preklad, tzv. vulgátu. V tých prekladoch sú tiež vzájomné rozdiely, no na to teraz nechceme zachádzať. Musíme však toľko povedať, že Boh vo všetkých časoch daroval prebudenia, aj keď boli menšie. Ako už bolo zmienené, už 150 rokov pred prielomom reformácie ľudia našli u Boha milosť. Jan Hus bol predsa v Kostnici za smiechu „cirkevných otcov“ upálený na hranici len preto, že zvestoval Slovo vo vlastnom jazyku a to, čo vyšlo z Ríma, nedokázal znieť. Boží muži dali svoj život, aby mohol nastať prielom reformácie. I Erasmus z Rotterdamu a ďalší, ktorí boli Bohom omilostení, a potom prišli všetky nasledujúce prebudenia.

V obežníku o tom teraz píšem (žiaľ, z dôvodu mnohých ciest som ho nestihol dokončiť, ale ak Boh chce, bude k dispozícii za 14 dní), ako aj obzvlášť o prežitíach, skrze ktoré mi bola zverená veľká zodpovednosť.

Dnes máme deň spomienky – dnes je to 55 rokov, čo brat Branham dostal od Pána pokyn – 1. apríla 1962 brat Branham povedal: „Anjel Pána mi prikázal necestovať do Zürichu, ale vrátiť sa do Jeffersonville a uskladniť pokrm.“ Potom opisuje videnie, ktoré videl – koše plné prirodzených čerstvých potravín, ktoré

niesol do modlitebne. Boh vždy používa na ukázanie nadprirodzených vecí úplne prirodzené príklady. Všetkých 40 podobenstiev, ktoré nám náš Pán zanechal, sú prirovnania, ktoré môže skutočne každý pochopiť.

Pre mňa je najdôležitejším dňom v mojom živote prirodzene 2. apríl, keď som poprvýkrát počul Pánov hlas. Viem si predstaviť, že pre niektorých je veľmi ťažké veriť, že nejaký brat Frank skutočne počul na vlastné uši ten všetko prenikajúci a mocný hlas Pána. Na niektoré veci v krátkosti zájdeme. Kým to ale učiníme, chceme čítať Slovo, ktoré apoštol Pavol obdržal ako svoje poverenie. Skutky apoštolov 26:16:

„Ale vstaň a postav sa na svoje nohy, lebo nato som sa ti ukázal, aby som si ťa zvolil za služobníka a za svedka i toho, čo si videl, i toho, pre čo sa ti ešte ukážem, vytrhujúc ťa z rúk izraelského ľudu a z moci pohanov, ku ktorým ťa Ja teraz posielam, aby si otvoril ich oči, aby sa obrátili od tmy k svetlu a od moci satana k Bohu, aby dostali odpustenie hriechov a podiel medzi posvätenými vierou, vierou vo Mňa.“

Jednoducho nádherné, že bolo poslanie tak zreteľne vyjadrené, či už v Skutkoch 9, 22 alebo 26. Je jednoducho dobré, ak môžeme čítať, ako dôležité bolo pre Božieho muža, aby sa naozaj naplnilo to, čo mu bolo pri povolání prikázané. V Skutkoch 13 Pavol ešte raz vyjadril, čo mu bolo zverené. Čítajme od verša 46:

„Vtedy povedali prosto a smelo Pavel a Barnabáš: Vám sa muselo najprv hovoriť Slovo Božie; ale keď ho odmietate a seba nesúdite za hodných večného života, hľa, obraciame sa k pohanom. Lebo nám tak prikázal Pán, keď povedal: Položil som ťa za svetlo národom, aby si bol spasením až do posledného kraja zeme. Keď to počuli pohania, radovali sa a oslavovali Slovo Pánovo, a uverili všetci, koľko ich bolo odriadených do večného života.“

Viera je Boží dar [Ef 2:8] a komu je Boh skutočne milostivý, ten bude veriť tak, ako hovorí Písmo [Jn 7:38]. V úvodnom Slove sme to predsa počuli:

„Veď spytujete Písma, lebo sa domnievate, že v nich máte večný život, a ony sú to, ktoré svedčia o Mne. Ale nechcete prísť ku Mne, aby ste mali život.“ [Jn 5:39-40]

V Slove bol Spasiteľ zasľúbený už od 1. Mojžišovej 3:15 – že príde Božie semeno, aby hadovi rozšľaplo hlavu a darovalo nám spasenie. Ako už brat Miskys zmienil z Izaiáša 53 – keď On príde, slepí uvidia, chromí budú chodiť. Učení Písma iných učili o Písme, ale sami nemali vôbec žiadne zjavenie o tom, čo bolo v Slove zasľúbené pre daný časový úsek. Preto bratia a sestry, akí vďační by sme mali byť za milosť, že žijeme v čase, ako ten dnešný a aký ešte nikdy nebol. Včera som počul o manželstvách, ktoré plánujú povoliť, a musel som sa chytať za hlavu a pýtať, kam to všetko speje. Majú byť požehnané nielen zväzky muža s mužom, ženy so ženou, ale už aj človeka so zvieratom. Nedá sa už viac pochopiť, čo sa na zemi deje. Všade je náboženstvo a všade sa káže o viere. Aj to, že máme byť tolerantní, nikoho neodsudzovať ani nesúdiť... My neodsudzujeme ani nesúdime, ale veríme, že človek musí prežiť záchranu duše, oslobodenie od moci satana a od väzieb. Pretože Pán prišiel preto, aby spasil hriešnikov, aby nám z milosti daroval večný život. Preto zaznieva pôvodné zvestovanie tak, ako to Boh dopredu určil, totiž v Skutkoch apoštolov 3:19-21:

„...ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých Svojich svätých prorokov od veku.“

Preto sme jednoducho zo srdca vďační, že Boh nám z milosti daroval napojenie na spásne dejiny.

V poslednom čase sme občas hovorili aj o tom, že existovali prebudenia, skrze ktoré boli ľudia vedení stále hlbšie do Slova. Každé prebudenie bolo novým požehnaním, ktoré Boh z milosti daroval. Potom prišiel rok 1906, kedy na Asusa Street v Los Angeles nastalo vyliatie Svätého Ducha a navrátenie darov Ducha. Kam to však všetko viedlo? Ľudia nepoznali, že Boh daroval povolanie a poslanie, ktoré bolo predpovedané už v Starom zákone, v posledných veršoch poslednej kapitoly Malachiáša.

Zverejníme aj štatistiku. Vnútorne mi trhá srdce, ak na to myslím (škoda, že tu nemám tú štatistiku so sebou), že všetky ostatné denominácie majú niektorá 76 miliónov, druhá 83 miliónov členov atď., ale letnično-charizmatické hnutie má až 300 miliónov členov. Všetci prechádzajú okolo Boha, veria v to, čo

veriť chcú, vracajú sa späť ku koncilu v Nicei a starému vyznaniu viery, o ktorom Biblia nič nehovorí. A prečo? Pretože neprijali poslanie, ktoré Boh skrze brata Branhama na zemi učinil Božou skutočnosťou, pretože zaslúbenie Starého zákona znie:

„Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.“ [Mal 4:5]

Na konci času milosti preto musel Boh naplniť Svoje zaslúbenie, musel poslať proroka, ktorý nás zavedie späť k začiatku, k Bohu, k Slovu, k základu položenému apoštolmi a prorokmi tak, ako to Pavol vyjadril v liste Korinským [1Kor 3:10-14, Ef 2:20].

Čo je všetkým tým charizmatikom platné...? Mimochodom, počul som, že štvrtú aprílovú nedeľu, keď budem zrejme v Paríži, tam bude tiež jeden zo svetoznámych charizmatikov. Dostal som otázku, či sa s ním nechcem stretnúť a rozprávať. Nuž s kým? S mužom, ktorý ide k hrobu Kathryn Kuhlman, aby tam načerpal novú silu? Ktorý ide k hrobu Aimee McPherson, aby tam načerpal silu? Nie a ešte raz nie! Všetci títo veľkí evanjelisti a charizmatici nepoznali deň Božieho milostivého navštívenia, všetci stavajú svoje vlastné kráľovstvá a žiadny z nich nestavia kráľovstvo Božie. Žiaden z nich nemá Božie povolanie. Povedzme to úplne zreteľne: Brat Branham mal priame Božie povolanie. Ako povedal už prorokovi Jeremiášovi [Jr 1:5]:

„Prv ako som ťa utvoril v lone matky, znal som ťa, a prv ako si vyšiel zo života, posvätil som ťa, za proroka národom som ťa dal.“

Aj to som tu už povedal: Tri hodiny po narodení brata Branhama vstúpil do miestnosti ohnivý stĺp a zotrval nad jeho hlavou. Matka, babička a všetci tí, ktorí tam boli, hovorili: „Čo to môže byť? O čo ide?“ Od narodenia bol Bohom vyvolený ku mimoriadnej službe. Potom prišli nadprirodzené prežitia. Nadejem sa, milovaní bratia a sestry, a obzvlášť všetci, ktorí k tomu prichádzajú noví, že sa pokúsíte s Božou pomocou porozumieť tomu, o čo sa teraz Bohu jedná, totiž mať podiel na tom, čo Boh zaslúbil pre tento čas a čo teraz koná.

Musíme zmieniť niekoľko vecí, napr. 11. 6. 1933, kedy sa zjavil nadprirodzený svetelný mrak, ktorý videlo viac ako 4 000 ľudí. Ak zaznel Pánov hlas: „Tak, ako Ján Krstiteľ predišiel prvému

príchodu Krista, tak budeš ty poslaný so zvestou, ktorá predídete druhému príchodu Krista“, tak kam sa stratil rešpekt pred Bohom? Kam sa stratil rešpekt pred tým, čo Boh nadprirodzeným spôsobom prikázal a tým, že naplnil poslanie, ktoré sám plánoval? Prejsť pomimo toho znamená prechádzať pomimo Boha a to my jednoducho nedokážeme.

Som veľmi vďačný, že som smel osobne prežiť zhromaždenia brata Branhamu, či v roku 1955, 1958 alebo 1962. Je jednoducho mocné byť na vlastné oči a uši svedkom toho, čo Boh konal v našom čase.

Vráťme sa ešte raz k 1. 4. 1962: „Necestuj do Zürichu, ale sa vráť do Jeffersonville a uskladni pokrm, pretože pošlem hlad počuť Moje Slová.“ A čo sa stalo 2. 4. 1962? Po zohľadnení časového posunu 7 alebo 8 hodín zistíme, že to bolo takmer v rovnakom čase, v ktorom mi Pán prikázal, čo má byť konané. Hovorím to pred všemohúcim Bohom, ktorý bude súdiť živých a mŕtvych [Jn 12:48]. Ja som o to nikdy neprosil, nikdy som netušil a nevedel, že Pán bude ku mne hovoriť. Kto som ja, aby som na to myslel? To bolo niečo nepredstaviteľné. Ale je to deň, ktorý Boh učinil. Ulica Louisestrasse číslo 160 v Krefelde, skoro ráno, noc pominula, slnko ešte nevyšlo. Poznáte moje svedectvo. Šiel som k oknu, odtiahol som záclonu a hľadel von, bol som rád, že na nebi nie je žiadny mrak, že čas dažďa pominul. Vrátil som sa do izby a krátko som sa modlil. Potom som vstal, hľadel smerom k oknu a vtedy sa to stalo. Tak, ako vy počujete môj hlas, nie v srdci, ale vlastnými ušami som počul Jeho hlas: „Môj služobník, tvoj čas pre toto mesto čoskoro pomíne. Pošlem Ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo!“ Môžete si predstaviť moju reakciu: „Pane, oni ma nebudú počúvať, majú všetkého hojnosť a nadbytok.“ Len čo som tieto slová dopovedal, stalo sa niečo mimoriadne. Bol som vzatý z tohoto tela, presadený do nebeského tela a videl som sám seba, ako rozprestieram svoje ruky a počul som v duchovnom tele, čo som tu v prirodzenom tele povedal: „Pane, oni ma nebudú počúvať...“ Vtedy prišiel hlas Pánov ešte raz: „Príde čas, keď Ťa budú znovu počúvať!“

Poznamenal som si niektoré veci, ktoré budú v obežníku. O čo sa jedná? „...zvestovať Moje Slovo!“ Nie výklady, nie

vysvetľovania, ale zvestovať originálne Božie Slovo. Nehovorím to kvôli mne, ale s vďačnosťou voči môjmu Bohu: Z viac ako 9 000 kázaní nemusím nič vziať späť, pretože som zvestoval len naveky zostávajúce Slovo a to, čo je v ňom napísané čierne na bielom. Ani jeden jedinýkrát nejaký výklad, ale Božou milosťou Jeho originálne Slovo. Tak vlastne znel ten priamy príkaz.

Aj o tom píšem v obežníku. Prepáčte, ak ešte raz uvediem v obežníku niektoré prežitia, ktoré majú pre mňa mimoriadny význam. Nehovorím to kvôli mne, kto však prechádza pomimo toho, čo Boh určil pre náš čas a čo nadprirodzeným spôsobom potvrdil, okolo toho bude musieť Boh tiež prejsť pomimo.

Obzvlášť v apríli roku 1980, keď som bol s bratom Alexisom Barrilierom vo Francúzsku, v Marseille. Nevieť, či tu nie je jeden z bratov, ktorí boli vtedy pri tom. Tam sa ma po prvýkrát po zhromaždení spýtali, čo znamená sedem hromov. Ja som musel jednoducho odpovedať: „To neviem. Dobrú noc.“ A šiel som po schodoch do svojej izby. Avšak nasledujúceho rána sa to stalo. Ešte dnes mám tie isté hodinky ako vtedy, majú už viac ako 40 rokov. Nasledujúceho dňa ráno zaznelo tak, ako teraz vy počujete môj hlas: „Môj služobník, vstaň a čítaj 2. Timoteovi 4. Budem k tebe hovoriť!“ Čo mi zostávalo? Vyskočil som, vzal som Bibliu a čítal. A po čítaní som Bibliu položil na malý stolík, pozdvihol som svoje ruky a povedal: „Milovaný Pane, tak iste, ako si mi prikázal čítať toto biblické miesto, tak iste to, čo vyslovilo sedem hromov v Zjavení 10, nebolo zapísané ako Božie Slovo, a preto o tom nemôže byť kázané.“ Za tým môžem povedať: „Tak hovorí Pán!“ To má definitívnu platnosť. Ak Pán niečo povie, tak to má konečnú platnosť, tam viac nie je žiadna diskusia! Viac nič, hotovo!

Sme jednoducho vďační za to, že Boh nad nami bdie, bdie nad Cirkvou, že do Cirkvi nie sú vnesené žiadne výklady ani bludné učenia, ale že sú všetci učené Bohom skrze Slovo a Ducha a môžu vojsť do Svätyně svätých, kde nám Boh Pán z milosti priamym spôsobom zjavil Svoje Slovo.

Môžete si predstaviť, čo o mne hovoria všetci bratia, ktorí urobili svojou hlavnou témou zjavenie siedmich hromov. Ale to prenechávame im.

Milí bratia a sestry, mohol by som hovoriť o jednom prežití za druhým. Moja otázka znie: Čo to znamená pre vás, že Pán skutočne vyslovil v našom čase poverenia bratovi Branhamovi a bratovi Frankovi, tomu najnehodnejšiemu zo všetkých?

Myslím aj na prežitie z októbra 1976. To si musíte predstaviť: Zrovna som z cestovnej kancelárie vyzdvihol letenky, prišiel som do kancelárie a chcel som sa posadiť v izbe na Lechstrasse 7. Vtedy zaznelo tak, ako vy počujete môj hlas: „Môj služobník, odriekni cestu do Indie!“ Letenku som mal ešte v ruke. „Môj služobník, odriekni cestu do Indie!“ Viete, čo som urobil? Šiel som do Forstwaldského lesa, kde som sa modlil, plakal a povedal som: „Milovaný Pane, zhromaždenia v Bombaji, Madrase a Vellure sú pripravené. Musím tam ísť.“ Prvé prežitie bolo približne o 10:00 hodine ráno. O približne o 11:15 som bol opäť v kancelárii a znovu zaznelo tak, ako vy počujete môj hlas, ale ešte mocnejšie: „Môj služobník, odriekni cestu do Indie!“ Dokázate si predstaviť tú Božiu milosť? A potom sa to stalo. Lietadlo z Bombaja do Madrasu po vzlietnutí vzplanulo a všetkých 96 cestujúcich prišlo o život v plameňoch a moje meno bolo napísané na zozname cestujúcich. Vtedy ešte sídlila vláda v Bonne a z ministerstva zahraničných vecí volali do Krefeldu a oznámili nám, že misionár Ewald Frank bol medzi tými, ktorí zahynuli v plameňoch. A ja som pritom v tom čase sedel v kancelárii. Bratia a sestry, neviem, či si to viete vôbec predstaviť. Je to jednoducho Božia vernosť.

Pretože je toto zvláštny deň v spásnych dejinách... Nie v mojich dejinách, ale v kráľovstve Božom... Ten istý brat Branham, ktorý dostal poverenie niesť zvesť, ktorému bolo povedané, že nie on, ale zvesť bude predchodcom druhého príchodu Krista, to celkovo 17-krát vlastnými ústami zopakoval.

Keď hľadáme späť na všetky tie roky – v roku 1962 som mal 29 rokov, teraz mám 83 rokov, ale počas všetkých tých rokov Boh daroval milosť a dosiahli sme skutočne končiny zeme. Kedy predtým bolo možné, že by jediný človek mohol precestovať 160 krajín? V mnohých krajinách som kázal vo viacerých mestách, v Indii to bolo až 23 miest. Tá vzácna zvesť o záchrane, milosti a spáse až ku najnovšiemu stanovisku, že Boh vedie všetko späť k začiatku

a k tomu účelu poslal brata Branhama. Na bratovi Branhamovi sa delili všetci duchovia. Kým nenastalo otvorenie pečatí, tak bol brat Branham aspoň ako-tak tolerovaný od veľkých, vo svete známych evanjelistov, ale po otvorení pečatí ho priamo odmietli. Brat Branham sám povedal: „Všetky dvere sú zatvorené. Čo mám ešte teraz robiť?“ Chcel ísť na Aljašku a stiahnuť sa, lebo vo všetkých cirkvách boli zatvorené dvere okrem nadkonfesnej skupiny „Obchodníkov plného evanjelia“, kde sa zišli rôzne smery. Aj tam však bola zamiešaná politika a všetko možné.

Prečo to dnes hovorím? Pre mňa je tento záver týždňa jubilejný. 1. a 2. apríl vošli do Božích spásnych dejín s Cirkvou. Zmieňujem to jednoducho preto, aby ste vedeli, čo to pre mňa znamená, a pýtam sa, čo to znamená pre vás? Mám nádej, že po kázni budú sestry spievať pieseň „*Odtiahni oponu, aby som videl, čo si učinil, kde by som inak dnes bol, a že si ma Ty prijal.*“ Kde by si bol dnes ty, milovaný brat? Kde by som bol dnes ja? Ty by si bol tam, kde si bol, a ja by som tiež bol tam, kde som bol. Ale čo sa stalo? Do nášho života prišiel deň, v ktorom nás Boh priamo oslovil. Už viac nepotrebuje žiadne doučovanie. Každé Slovo, ktoré bolo zvestované, bolo zjavené každému, kto ho vo viere prijal a uchopil. Je veľmi mnoho vecí, za ktoré môžeme byť vďační.

A potom prirodzene 19. 9. v nedeľu ráno – slnko svietilo do mojej izby, ale v dome ešte nebolo nikoho počuť. Pripravil som sa na nadchádzajúci deň a siahol som po Biblii, aby som čítal. Zrovna som mal Bibliu v ruke, a tak, ako vy počujete môj hlas, zaznelo: „Môj služobník, Ja som ťa na základe Matúša 24:45-47 určil k tomu rozdávať pokrm v pravý čas.“ Viete, čo sa v takých okamihoch v človeku deje? Pre mňa znamenal Matúš 24 konečný čas, vojny, správy o vojnách, zemetrasenie, hlad, drahé časy, národ povstane proti národu... To bol pre mňa Matúš 24. Nikdy počas všetkých predchádzajúcich rokov som o tom Slove nekázal a vôbec som nevedel a nebol si vedomý, že to tam tak stojí napísané. A hľa, Boh Pán vedel presne, čo má konať. Bratia a sestry, na také dni nemôžeme zabudnúť.

V tom čase boli kázania brata Branhama rozosielané ešte z Edmontonu. Brat Donny Bablitz bol zodpovedný za rozosielanie

vytlačení kázání do celého světa. V tú sobotu, približne okolo 10:00 hodiny, som prišiel domov a brat Bablitz ma prosil o rozhovor. Povedal: „Brat Frank, tvoja služba je teraz celosvetová. Služba brata Branhama je v Biblii. Je aj tvoja služba v Biblii?“ Ja som ho skutočne hneď odbavil a povedal: „Neblázni! Ostaň normálny.“ A áno, ďalšieho rána zaznelo: „Môj služobník, Ja som ťa určil na základe Matúša 24:45-47.“ Tie verše absolútne zdôraznil. Tu je Biblia a pred Božím trónom to bude pravda. Verše 45 až 47 zdôraznil a plne vyslovil. Boh vie všetky veci. Boží muž mi potom 3. 12. povedal: „Brat Frank, ten pokrm, ktorý máš uskladniť, je zaslúbené Slovo pre tento čas a nachádza sa v kázaniach, ktoré sú natáčané na magnetofónové pásky. Počkaj s rozdávaním, až dostaneš zbytok pokrmu.“

Bratia a sestry, Boh myslel na všetky jednotlivé veci. Mal Svojho proroka a mne to tiež z milosti povedal. Nerobíme len tak niečo, ale nesieme poslednú Božiu zvesť pre tento čas na základe vôle Božej a ľudu hovoríme: „Tak hovorí Pán vo Svojom Slove, tak znejú zaslúbenia a my sme spoločne prežiť naplnenie toho, čo Boh zaslúbil vo Svojom Slove.“

Bratia a sestry, uvedomme si dnes, že sme u Boha našli milosť! Ako som v Zürichu čítal z Micheáša 7, že Boh má záľubu v milosti, Boh nechce smrť hriešnika, Boh chce omilostiť [Ez 18:32, 33:11, Mich 7:18]. Boh je láska a Božia láska bola zjavená na kríži Golgoty. „*Tak Boh miloval svet...*“ [Jn 3:16] To je jadro zvestovania, jadro Božej zvesti: „*Boh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet...*“ [2Kor 5:19] Pavol mohol povedať – je nám daná služba zmierenia [2Kor 5:18].

Nech je aj to všetkým vo svete povedané: Nejde len o brata Branhama, jedná sa o Boha, o Božie Slovo a celú radu Božiu pre náš čas.

Jeden brat mi povedal, že v Južnej Amerike bude konferencia, ktorej hlavnými témami sú tretí ťah, sedem hromov, stanová misia atď. Uvažujme len na okamih, že ľudia viac ako 50 rokov vôbec nerešpektujú Slovo a vôbec nemyslia na to otvoriť a čítať Bibliu. Dokonca tvrdia, že to, čo povedal brat Branham, stojí nad tým, čo hovorí Biblia. Musíme si raz predstaviť, ako veľmi môžu

byť ľudia zaslepení! Brat Miskys čítal Slovo o Mojžišovi [Jn 5]. „My máme Mojžiša...“ Dnes hovoria: „Máme brata Branhamu...“ Ale majú Ježiša? Majú Pána? Majú zjavenie? Majú odpustenie, spásu, prežili obrátenie, sú znovuzrodení k živej nádeji? Nielen zvesť, ale zvesť Božia! Zvestovať na mieste Kristovom: Zmierte sa s Bohom! [2Kor 5:20]

Bratia a sestry, existuje tak mnoho tém, o ktorých môžem hovoriť, aby som vyjadril vďačnosť, ktorú pociťujem v súvislosti s milosťou, ktorú nám Boh daroval. Môžem úprimne a otvorene povedať: „*Nemám nič, čo by som si priniesol, všetko, Pane, si Ty.*“ [pieseň] Mohol som snáď k tomu niečo prispieť? Nie, ja som konal misijné cesty tak, ako mi to Pán povedal. Teraz som prekročil 10 miliónov letových míľ. Predstavte si to raz – celý život som vo dne v noci žil len pre jeden účel. Všetky knihy a brožúry, všetky obežné listy som písal rukou. Keby som všetky tie rukopisy odfotografoval, smiali by ste sa... alebo Pánu ďakovali. Skutočne som celý svoj život dal k dispozícii Pánu, aby som vo dne i v noci činil to, k čomu ma On povolal a poslal.

Prejdime ešte k Slovu z listu Židom. Pán skutočne daroval mnoho milosti prijať a uchopiť, ako to Pavol ešte raz zreteľne povedal, že náš Pán so Svojou vlastnou krvou vošiel do nebeskej svätyne a vykonal večne platné vykúpenie, roztrhal dlhý úpis a žalobník viac nemá právo žalovať, pretože trest za našu vinu bol položený na Neho, aby sme my mali pokoj a skrze Jeho rany boli uzdravení. Tu v liste Židom 9 Boží muž hovorí o tom, čo nastalo v svätyni svätých, o truhle zmluvy, o tom, čo bolo do nej vložené, a o zlatom oltári na kadenie. Je to všetko presne opísané. Vo verši 7 potom stojí:

„...ale do tohto druhého raz za rok sám jediný najvyšší kňaz, nie bez krvi, ktorú ta nesie v obeľ za seba a za nevedomostné hriechy ľudu...“

Potom verš 11:

„Ale keď prišiel Kristus, veľkňaz budúceho dobrého, väčším a dokonalejším stánom, nie učiněným rukou, to jest nie stánom tohoto stvorenia, ani nie krvou kozlov a teliat, ale Svojou vlastnou krvou vošiel raz navždy do svätyne vynajdúc večné vykúpenie.“

Bratia a sestry, to je to jadro zvestovania Božej zvesti. V tom spočíva ten veľký rozdiel – poučenie je jedna vec, ale na počiatku je zvestovanie evanjelia: „*Idťe po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!*“ [Mk 16:15] „*A tak idťe, čiňte učeníkmi všetky národy ... učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.*“ [Mt 28:19-20] Najprv zvestovanie evanjelia – „*Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou...*“ [2Kor 5:19], potom ako druhá vec poučenie a ako tretia vec prorocká časť Božích spásnych dejín.

Smieme pred Božou tvárou povedať, že sme zostali v rovnováhe, že sme skutočne zvestovali milosť, odpustenie, zmierenie s Bohom a plnú spásu.

„*Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh...*“

Tak to už dopredu zvestoval prorok Izaiáš [1:18]. A potom hlavne Izaiáš 53 [podľa nem. prekladu]:

„*On bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše nepravosti; náš trest bol položený na Neho ku nášmu pokoju a Jeho sinavicou sme uzdravení.*“

Viete však, ktoré dva hlavné verše k tomu patria? „*Jeho semeno mu bude slúžiť...*“ – Žalm 22 a Izaiáš 53. Čítajme ešte raz Izaiáša 53, kde je nám povedané, čo Pán pre nás pripravil a z milosti nám daroval. Tu, v najdôležitejšej kapitole Božích spásnych dejín stojí vo verši 10:

„*Ale Hospodinovi sa ľúbilo ho tak zdrtiť a strápiť nemocou, aby, ak Jeho duša položí obeť za hriech, videl Svoje semeno, bol dlhoveký, a to, čo sa ľúbi Hospodinovi, zdarilo sa v Jeho ruke.*“

Čítajme Žalm 22:31, kde je ešte raz zreteľne vyslovené, čo je mienené semenom Božím:

„*Jeho semeno mu bude slúžiť...*“

O to sa jedná. Sú dve rôzne semená. Náš Pán, ako Syn človeka, rozosial dobré semeno. Dobrým semenom sú deti kráľovstva Božieho. Nepriateľ šiel za Ním a rozosial svoju sejbu. Oboje vzišlo, ale len jedno sú Božie deti [Mt 13:38]. A, bratia a sestry, neexistuje žiadne zmiešanie, sú to dve rôzne semená a dve rôzne úrody. To jedno – semeno Božie – deti Božie a to druhé – plevy, ktoré vôbec nemôžu obstáť a ani neobstoja.

To mi pripomína prežitie s pšeničnou úrodou. Skutočne bude zožatá len čistá pšenica. Z milosti žijeme v čase zavolania von a dokonania Nevesty Baránka.

Ako brat Miskys zdôraznil zo Zjavenia 9 verš 5 – zástup premožiteľov bude spievať presne tak, ako vtedy pri otvorení pečatí v Zjavení 5. Čítajme Zjavenie 5:8-9:

„A keď vzal knihu, štyri živé bytosti a dvadsiati štyria starci padli pred Baránkom majúc každý harfu a zlatú čašu, plnú kadiva, čo sú modlitby svätých, a spievali novú pieseň a hovorili: Hoden si vziať knihu a otvoriť jej pečate, lebo si bol zabitý a vykúpil si nás Bohu Svojou krvou z každého pokolenia a z každého jazyka, ľudu a národa a učinil si nás nášmu Bohu kráľmi a kňazmi, a budeme kraľovať na zemi.“

Bratia a sestry, prečo zaznieva posledná zvesť všetkým národom, jazykom a kmeňom na celej zemi? Všetci sú oboznámení s tým, čo Boh teraz koná, a všetci, ktorí sú z Boha, budú veriť Božiemu Slovu a vo viere prijmú a z milosti prežijú to, čo Boh pre tento čas určil. Boh nedáva prázdne sľuby, ale naplní každé Slovo a každé zaslúbenie.

Zhrňme, o čo sa dnes jedná. Pre mňa je to mimoriadny deň, mimoriadny záver týždňa, kedy hľadím späť na všetky tie mnohé roky a na to, čo Boh konal vo všetkých národoch a jazykoch. Áno, Slovo preniklo do všetkých končín zeme. Myslím na to, že toto zhromaždenie, toto kázanie je priamo prekladané do 15 jazykov a potom následne ešte do ďalších rečí. Dnes mi jeden brat povedal, že prostredníctvom iPhonu je ďalej spojený s niekoľkými stovkami, ktorí počúvajú v rôznych jazykoch. Nielen my tu, nielen tých viac ako 1 700 pripojení zo 172 krajín, ktorí počúvajú priamo od nás, ale tam, kde to prijímajú, to podávajú ďalej a ďalej. Zavolali mi bratia z Abidjanu, ktorí prenajímajú otvorený štadión, rozdávať letáky a očakávajú, že sa zíde viac než 1 000 ľudí. Volajú mi, niekde sa zíde 2 500, inde 1 500, tu 1 000... všade sa zhromažďuje Boží ľud. Brat Dr. Mbiye mi povedal: „Brat Frank, ľudia už včera a predvčerom cestovali a očakávame, že tu bude zhromaždených 2 500 ľudí, aby počuli Božie Slovo.“

Bratia a sestry, Boh poslal hlad [Am 8:11] a ľudia prichádzajú zo široka a ďaleka, pešo a rôznymi prostriedkami, aby počuli Slovo Pánovo. Sme vďační aj za brata z Mozambiku a bratov z Angoly. Všade sú veľké zhromaždenia.

Prial by som si, aby Boží Duch začal nadprirodzeným spôsobom pôsobiť aj v Európe, aby mohlo nastať vyvolanie von a Pán zavolať tých posledných.

Obzvlášť sa radujem, keď vidím našich susedov z Čiech, a všetkých, ktorí prichádzajú z Rumunska a všetkých strán, aby počuli Božie Slovo. Nech sú požehnaní všetci na celej zemi.

Mám nádej, bratia a sestry, že sa budete odo dnes za mňa ešte viac modliť, aby mi Boh dal ešte viac sily, aby som niesol to drahé a sväté Slovo, až budú zavolaní tí poslední, zaznie trúba a hlas archanjela a Pán sa vráti, aby vzal domov tých Svojich [1Kor 15:52]. Ako sme to často zdôraznili, Matúš 25:10:

„...ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.“

Bratia a sestry, sledujte každé Božie Slovo, povedzte Amen ku každému Slovu Božiemu, a povedzte: „Pane, naplň to pri mne a skrze mňa, aby všetky zaslúbenia požehnaní, ktoré Boh dal, skrze nás dospeli k naplneniu.“

Bratia a sestry, v uplynulých dňoch mi prišla myšlienka o viere, neviere a povere. Kto nezostane vo viere, prepadne neviere a ďalším krokom je potom povera. Pozrite sa dnes na celý náboženský svet, pozrite na všetky tie pútnické miesta – nie je tam nič len povera. Bratia a sestry, viera je Boží dar [Ef 2:8]. A viera sa stane Božou mocou [Rm 1:16, 1Kor 1:18]. Ako brat Branham niekoľkokrát zreteľne povedal: „Neviera je prvý hriech“, totiž neveriť tomu, čo Boh povedal. Prosím, verte každému Slovu, každé jedno uchopte a prijmite.. Konajte ako Abrahám, on nehľadel na okolnosti, ani na seba, on hľadel na Toho, ktorý dal zaslúbenie. Aj my všetci prechádzame skúškami. Tak mnohé skúšky ako v našom čase som počas tých 55 rokov neprežil. Všade sú núdze, všade sú choroby, ale Boh Pán je dnes prítomný a my si môžeme vo viere vziať odpoveď so sebou domov, pretože veríme tak, ako hovorí Písmo [Jn 7:38] a náš Pán povedal: *„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie...“* [Mt 11:28] a *„...toho, kto príde ku*

Mne, nevyžením von.“ [Jn 6:37] Tomu On dá milosť veriť, že na kríži Golgaty nastala záchrana duše, oslobodenie ducha i uzdravenie tela. „*Jeho krv prikrýva moju vinu, Jeho krv ma očisťuje, moja vôľa náleží môjmu Bohu, Jemu samotne...*“ [pieseň].

Nech Pán požeňná toto zhromaždenie aj ďaleko vo svete. My zdravíme všetkých v širom svete, od Austrálie a Nového Zélandu až do končín zeme, v Edmontone, Montreale a kdekoľvek inde. Južná Amerika, Severná Amerika, celá Európa, východná Európa, všetky národy a jazyky nech sú začlenené do poslednej zvesti vyvolania, prípravy a dokonania Cirkvi prvorodených.

Ďakujem môjmu Bohu, že som tento deň s vami smel prežiť a že nás Boh skutočne šetrne a trpezlivo niesol a pomohol nám. Jemu, tomu jedinému Bohu, nech je vzdaná chvála a česť na všetky veky. Halelujah. Amen.

Povstaňme a sestry nám zaspievajú pieseň „Odstráň oponu, aby som videl, čo si učinil.“

On roztrhal oponu – Matúš 27:51-52 – náš Pán vykrikol mocným hlasom a opona sa roztrhla. Cesta do svätyne svätých je voľná, je nám dané odpustenie, milosť a spása.

Hovorím ešte raz, nech všetci noví jednoducho pristúpia a prosia Boha, aby všetko z milosti zjavil.

[pieseň sestier]

V čase, keď máme hlavy sklonené k modlitbe a otvárame naše srdcia pred Bohom, sa pýtam, či je tu niekto, kto má ešte námahu a nemôže veriť – či sa už jedná o odpustenie hriechov, o uzdravenie, o zjavenie – čokoľvek to má byť. Bratia a sestry, Boh je verný a každé Božie Slovo je áno a amen. Čo Boh povedal, to dodrží, a aj s nami sa to stane. Máme dnes najmä medzi mladými, takých, ktorí chcú svoj život posvätiť Pánu? Spievajme chórus a vy prídte, prosím, dopredu a budeme sa za vás modliť.

Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Prečítam vám Slovo, na ktoré som sa už predtým odvolal. Tak to stojí napísané, a tak tomu veríme. Izaiáš 1:18-19:

„Nože poďte a pravoťme sa potom! hovorí Hospodin: Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; keby boli červené ako červiec, dvakrát farbený, budú ako vlna. Ak budete chcieť a budete poslúchať, budete jest dobré veci zeme. Ale ak sa budete vzpečovať a postavíte sa na odpor, budete požraní od meča, lebo ústa Hospodinove hovorili.“

Tu vidíme poslušnosť spojenú s vierou, už viac žiadny odpor. Aj vy mladí... Niektorí hovoria: „Ja som nikoho nezabil, toto ani ono som nerobil.“ Moji milí, my sme sa narodili do tohoto sveta v hriechu a oddelení od Boha, a preto potrebujeme záchranu duše, odpustenie hriechov. *„Každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“* [Rm 10:13] Tak je to napísané, a tak tomu veríme. Ako je napísané v evanjeliu Jána 1:12:

„...všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno.“

Verte z celého srdca, že krv Božieho Baránka tiekla na odpustenie našich hriechov. Prijmite a uchopte vo viere odpustenie. Mám ešte jednu otázku nám všetkým: Môžete všetci zo srdca veriť tomu, čo Boh pre tento čas zaslúbil? Ak áno, zdvihnite ruku, nech celý svet vidí, že všetci zo srdca veríme. Zaspievame chórus *Jemu len ver.*

*Jemu len ver, Jemu len ver,
všetky veci sú možné, Jemu len ver...
Ježiš je tu, Ježiš je tu,
všetky veci sú možné, pretože Ježiš je tu.*

Milovaný Pane, Ty si náš Spasiteľ, Ty si svet a nás tak miloval [Jn 3:16] – aj všetkých, ktorí prišli dopredu, aby Ťa prijali – že si Ty, Baránok Boží, preliat Svoju krv a my Ti za to srdečne ďakujeme. Milovaný Pane, odpusť všetku vinu, všetky prestúpenia a odpusti nám všetkým hriech neviery, žeby sme vo viere počuli a prijali každé Božie Slovo, dostali ho zjavené a mali účasť na tom, čo Ty, ó, Pane, v súčasnosti konáš. Milovaný Pane, Ty si náš Boh a my sme ľud Tvojej pastvy, to stádo Tvojej ruky.

Srdečne Ti ďakujem za uplynulých 55 rokov, srdečne Ti ďakujem za všetkých bratov a sestry zo všetkých národov a jazykov,

zo všetkých kontinentov, ktorí Ti veria, ktorí jednoducho uverili Božej zvesti tak, ako je napísané u Izaiáša 55 a v liste Rimanom 10: „...*kto uveril našej zvesti.*“ Je to Tvoja zvesť, ó, Pane, posledná zvesť pred Tvojim príchodom. „...*a komu je ruka Pánova zjavená?*“ Všetkým, ktorí Ti uveria, bude rameno Pánovo zjavené a pravica Pánova je vyvýšená, pravica Pánova drží víťazstvo! [Ž 118:15-16 podľa nem. prekladu] Chválený a velebený nech je Pán, náš Boh.

Vy milovaní, ktorí stojíte tu vpredu, prijmite vo viere, že toto je deň, ktorý vám Pán daroval. Prijmite vo viere odpustenie a zo srdca za to ďakujte Pánu. On všetko dobre učiní aj vo vašom živote.

Pane, všemohúci Bože, spoločne Ti posväcujeme všetkých, ktorí Ti teraz posvätili svoj život. Ó, Bože, nech je toto deň, ktorý si učinil pre nás všetkých na celom svete. Tebe nech je vzdaná česť, chvála a klaňanie na veky. Halelujah. Amen.

[modlitby bratov]